

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobkyně: **M. S.**, zastoupená Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1, adresa pro doručování Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 8. 2014, č. j. 4 A 27/2014 – 33, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy, odbor cizinecké policie, rozhodnutím ze dne 25. 11. 2013, č. j. KRPA-42665/ČJ-2012-000022, uložilo žalobkyni správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), přičemž doba, po kterou jí nelze umožnit vstup na území členských států EU, byla stanovena na jeden rok. Žalobkyně podala proti rozhodnutí o správním vyhoštění odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 23. 5. 2014 č. j. CPR-16273-3/ČJ-2013-930310-V242, zamítl.

Žalobkyně následně podala žalobu proti rozhodnutí žalovaného u Městského soudu v Praze, jenž ji však rozsudkem ze dne 4. 8. 2014, č. j. 4 A 27/2014 – 33, zamítl.

Žalobkyně (stěžovatelka) poté podala proti rozsudku městského soudu kasační stížnost spolu s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 odst. 1 s. ř. s.

Žádost o přiznání odkladného účinku stěžovatelka odůvodňovala tím, že v případě nepřiznání odkladného účinku by došlo k nepřiměřenému zásahu do jejího práva na spravedlivý proces, protože by v důsledku povinnosti vycestovat nemohla uplatňovat práva spojená s řízením v této věci. Stěžovatelka v této souvislosti poukázala na judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které může být pro výkon práva stěžovatelky na spravedlivý proces nezbytné, aby mohla zůstat na území České republiky. K právu na

spravedlivý proces náleží i právo vystupovat v tomto řízení osobně a být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu pokyny atd. Závěrem stěžovatelka odkázala na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 – 96, publikované pod č. 786/2006 Sb. NSS, podle kterého odkladný účinek v řízení o kasační stížnosti může být přiznán nejen ve vztahu k napadenému rozsudku krajského soudu, ale i ve vztahu k žalobou napadenému správnímu rozhodnutí.

Žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že nemá proti jeho přiznání žádných námitek, neboť předmětné řízení o správním vyhoštění stěžovatelky bylo zahájeno z důvodu výkonu zaměstnání bez patřičného povolení, čehož se stěžovatelka dopustila v době oprávněného pobytu na území České republiky. Dle žalovaného by v tomto ohledu nepřiznání odkladného účinku mohlo skutečně znamenat nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout jiným osobám v důsledku jeho přiznání. Žalovaný dále uvedl, že v daném případě neshledává přiznání odkladného účinku ani v rozporu s veřejným zájmem.

Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde stěžovatelku) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

Po zhodnocení důvodů uvedených stěžovatelkou a okolností projednávané věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě splněny.

Nejvyšší správní soud vycházel zejména z předpokladu, že nedojde-li k odkladu právních účinků rozsudku Městského soudu v Praze, jímž byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného, do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, bude stěžovatelka v důsledku právních účinků pravomocných a vykonatelných rozhodnutí správních orgánů nucena opustit území České republiky, a to ještě před rozhodnutím o kasační stížnosti.

Podstatné přitom je, že pro řádný výkon ústavního práva stěžovatelky na spravedlivý proces je třeba, aby mohla setrvat na území České republiky do skončení řízení o kasační stížnosti. Byť je stěžovatelka v tomto řízení v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupena advokátem, náleží k právu na spravedlivý proces i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu pokyny pro výkon zastoupení, poskytovat mu potřebnou součinnost atd. Nejvyšší správní soud proto

pokračování

shledává především možnou újmu na výkonu práva stěžovatelky na spravedlivý proces v důsledku nuceného opuštění České republiky před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti. Ze stejného důvodu ostatně přiznává § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění odkladný účinek na vykonatelnost napadeného rozhodnutí *ex lege* (s výjimkou případů vyhoštění cizince z důvodu ohrožení bezpečnosti státu), a není tedy bez dalšího dán důvod, proč by obdobnou možnost setrvat na území České republiky neměl mít vyhošťovaný cizinec i po dobu následného kasačního řízení. V daném případě lze tedy nalézt příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného rozhodnutí a možným vznikem újmy stěžovatelky (srov. též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17.7.2013, č. j. 8 As 46/2013 – 36, ze dne 5.9.2011, č. j. 5 As 82/2011 – 92, ze dne 5.11.2013, č. j. 5 As 81/2013 – 14, všechna uvedená usnesení jsou dostupná na www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínky stanovené v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom žádné skutečnosti, pro které by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Stěžovatelka nebyla vyhoštěna z důvodu ohrožení bezpečnosti státu, nýbrž z důvodů podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona o pobytu cizinců. Nejvyšší správní soud neshledal důvod, pro který by v setrvání stěžovatelky na území České republiky do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti musel být spatřován rozpor s důležitým veřejným zájmem.

Z uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 odst. 2 ve spojení s § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že stěžovatelčina žaloba proti pravomocnému rozhodnutí o jejím správním vyhoštění měla *ex lege* odkladný účinek, postačí v daném případě, že se přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti pozastavují až do skončení řízení o kasační stížnosti právní účinky přezkoumávaného rozsudku Městského soudu v Praze, neboť tím se fakticky dočasně obnovuje odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí žalovaného ve věci správního vyhoštění stěžovatelky.

Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti přitom Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 9. října 2014

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu